

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Tư: 30 Tháng 5 Năm 2012 05:03

Hai bản tin liên quan đến phẫn nộ Việt Nam khiến mọi người phải xúc động.

Tin về Mẹ cho biết cô Diane Trần bị mất quan tòa ở Texas kết án mất ngày tù, sau khi cô đã bị hãm hiếp u lôn, mất bản án khi nhìn u người phải n, không riêng gì người gốc Việt Nam.

Nếu theo luật công pháp giáo dục, mất học sinh trung học 17 tuổi phạm tội nghiêm trọng thì phải truy tố cha mẹ. Không hiểu sao học pháp luật không đủ và quan tòa không nghĩ tới đi u đó? Cha mẹ cô đã ly dị và cả hai bỏ đi xa, nhưng tòa án có quy định truy nã h, trước khi bắt tội cô gái nhỏ.

Đ luật của nước Mỹ phải có hình phạt như Diane Trần lau nước mắt khi được nhà báo phỏng vấn. Họ đã bày tỏ lòng cảm phục đối với cô học sinh lớp 11 vốn đã được nhà trường công nhận thu học hàng xuất sắc. Họ đã ký kiến nghị xin xóa bản án cho cô. Cô đã làm hai công việc để giúp anh em trong lúc thi u cha mẹ. Cô nghĩ đến người khác trước khi nghĩ đến mình. Diane Trần là tấm gương của n, hy sinh, cho tất cả các bản tin về Việt Nam, ở trong nước hay ngoài nước học theo.

Bản tin thứ hai cũng khiến mọi người phải xúc động, kể chuyện về hai phụ nữ ở Cần Thơ đã cam chịu nh c nh đ phải đi công quy định p đ t. Bà Phạm Thị Lài và con gái là Hồ Nguyễn Thị y, người phải ng H ng Th nh Qu n Cái Răng đã bị c p đ t tr ng tr n, không có cách nào khác phải đi n m nh đ t c a mình ngăn c n vi c công ty đ u t đem máy móc đ n san b ng đ t. Hai người phải n phải t kh a thân đ cho th y tình tr ng cùng qu n c a h , không có phương tiện nào ch ng c v i c ng quy n.

Bà Phạm Thị Lại, 52 tuổi nói: “Chồng tôi sống yêu thương cô, suốt đời quá nên đã mất lòng uổng thu c sâu tận đời phẫn nộ. Giờ mà con tôi biết làm gì ngoài việc đi, chửi nhảm đời phẫn nộ.” Khi chiếm đời này, công ty chủ đầu tư CIC 8 chủ trì thi công cho gia đình bà 500,000 đồng mét vuông. Hiện CIC 8 đang chào bán đất của bà Lại với giá hơn 5 triệu đồng mét vuông. Bà cho biết: “Đất này gia đình tôi bỏ tiền mua đất cất nhà sinh sống mấy chục năm. (Công ty) CIC 8 mua giá rẻ ép chúng tôi nhận tiền mà không cho chúng tôi quyền đất (thỏa luận giá cả theo thị trường) thì chúng tôi mua bán. Chính quyền Quận Cái Răng dùng lực lượng công an cưỡng chế đất giao cho CIC 8.”

Đảng Cộng Sản hiện đang nhu cầu pháp cướp của cải do người dân tạo ra. Các ngân hàng trả lãi suất rất thấp cho người ký thác, rồi cho các doanh nghiệp nhà nước vay mà không biết bao giờ trả được. Đó là một cách cướp tiền của dân cho các cán bộ công nhân hiện. Các xí nghiệp quốc doanh chiếm đất quy hoạch không cho tổ chức tranh trong lĩnh vực, khi cần cho người tiêu thụ phải mua với giá cao hơn trong một thị trường có tranh. Đó cũng là một cách cướp tiền của dân nuôi các cán bộ bất tài. Đó là những pháp ăn cướp hình không phải ai cũng nhìn ra. Những cướp đất của dân, bỏ hoàn với giá rẻ mạt, rồi bán lại cho các chủ đầu tư, để các ông chủ này khai thác với giá trị cao gấp hàng chục, hàng trăm lần, đó là những pháp ăn cướp trắng trợn và đê tiện nhất. Các nhân viên cướp phải nhìn ra sự thật này mà chửi nguyền.

Nếu suốt đời của những nông dân bị cướp đất đang bùng lên, biến thành hành động. Ông Đoàn Văn Văn hiện chủ ngân hàng bị cướp đất, đã dùng đất chôn cất đời phẫn nộ. Nhân dân Văn Giang, Đồng Ng hiện đang tiếp tục biểu tình phản đối chính sách cướp đất trong hoàn cảnh suy thoái. Ông chủ ngân bà Lại không dám dùng vũ khí, đã tìm cách tận dụng bày tỏ thái độ. Hai mẹ con bà Lại không có cách nào khác là phẫn nộ bằng cách tận mình chửi nhảm.

Một phần bất đắc dĩ phải khổ thân trước công chúng là một điều ai cũng thấy đáng hổ thẹn. Hai mẹ con bà Lại, cô Thị y đã nói họ “chửi nhảm đời phẫn nộ.” Những tất cả mọi người Việt Nam được biết tin này phải hỏi: Ai là những kẻ đáng bị sỉ nhục? Ký giả Ông Bút, trên mạng Internet “danlambaovn” đã trả lời: “Giá như bộ chính trị Đảng Cộng Sản Việt Nam có một chút liêm sỉ, vâng, một chút thôi, thì sẽ nhục nhã này thu c với đời, không thu c hai trăm thân lỗ này. Đã đang tâm ăn cướp làm gì biết liêm sỉ?”

Những liêu lãnh đạo Đảng Cộng Sản Việt Nam còn chút liêm sỉ để biết chính họ đang nhục nhã trước hai phần phẫn nộ người góp tiền cùng hay không? Nguyễn Tấn Dũng khi

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Tư: 30 Tháng 5 Năm 2012 05:03

lên làm thủ quỹ đã lập ra một ủy ban chấp hành tham nhũng, rồi lập nên một ngân hàng nguy hiểm mà không đi tìm kiếm tham nhũng thì sẽ thế nào. Nhưng cũng chính Nguyễn Tấn Dũng tỏ ra cởi mở cho những vụ tham nhũng lớn nhất trong lịch sử với các công ty Vinashin, rồi Vinalines.

Tổ chức này, chủ đề công sự không biết họ thế nào. Năm 1956, sau vụ Cải Cách Ruộng Đất giết chết hàng trăm ngàn người oan khuất, Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp chủ trì một cuộc họp xin lỗi. Luật Sư Nguyễn Mạnh Thắng đã nói chuyện trong một phiên họp công khai: “Xin lỗi không phải là một hành động có tính chất pháp lý. Giết người rồi không thể xin lỗi rồi thì xóa đi được.”

Nói những lời đánh thép đó, giọng nói Nguyễn Mạnh Thắng đã chủ trì vào một Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp và nhóm lãnh đạo công sự mà lên án. Giết hàng trăm ngàn người, đâu có thể xin lỗi rồi thì xóa? Nhưng tất cả bọn họ đã đi rồi không hiểu. Họ không làm gì hết ngoài việc “sợ a sai.” Nhà văn Lưu Quang Vũ sau này đã viết: “Có những cái sai không thể sửa được!” Một mặt người người chết, bắt giữ trong oan khuất, làm sao sợ a sai cho công lý được? Nếu không đưa ra một phạm ra trước công lý thì còn đâu là luật pháp và tinh thần trách nhiệm?

Khi nói chuyện về hành động “xin lỗi” của Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp, nhà cầm quyền hai lần liên tiếp, “Xin lỗi không phải là một hành vi pháp lý. Giết người rồi không thể xin lỗi mà thì xóa;” hành động của Nguyễn Mạnh Thắng giọng nói “những người chết” vào một tất cả hàng ngũ lãnh đạo thời đó. Nếu những người này biết họ thế nào thì họ đã gọi là “rửa sạch” bằng cách theo ý kiến của luật sư, báo Quốc Hội của họ một mặt cuộc đời của họ, đưa ra một số người chết trách nhiệm ra tòa xét xử. Nhưng chính bọn lãnh đạo công sự thì năm 1956 đã không biết xử họ. Họ đi rồi thì tai đi; giờ bọn người người không hiểu ý. Đám con cháu họ ngày nay làm sao biết họ thế nào?

Báo chí “lời phẫn nộ” trong những bài hay dùng chữ “Dân Oan.” Nói theo lời Nguyễn Mạnh Thắng, “Dân Oan” cũng không phải là một danh từ pháp lý. Nếu một quốc gia có pháp luật thì chỉ nói đến những nạn nhân đi kiện và những thủ tục ăn cắp mà thôi! Dân Oan là một danh từ phân biệt đúng là Dân kêu oan còn trên là Quan bệ làm cha dân. Cuộc viết Dân Oan, Dân Oan mãi chỉ chấp hành thì thì phong kiến đang sống rồi, một cách các nhà báo kín đáo sợ nhà cầm quyền. Phạm Thị Lài, Đoàn Văn Văn, đồng bào Văn Giang, đồng bào Văn Bền trở thành Dân Oan vì họ không biết kiện cáo vào đâu cả! Luật pháp với đất đai thì do bọn bù nhìn nghề giết và cướp bóc hào bầy ra phạm vi quy định rồi của các địa gia. Dù cúi, doi đũa nếm trong tay cướp bóc quy định. Tòa án cũng do bọn cướp bóc quy định sai bèo nếm. Nhưng phạm phạm Phạm Thị Lài và Hồ Nguyên Thủy biết làm cách nào để tìm kiếm oan ức? Ngoài cách mà nhà báo mang Ông Bút gọi là “tốt quốc rồi một đất nước!” Khi cầm giấy nếm lên mà thì thủ tục mình bắt họ, người ta còn một cách là “văng tay vào

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Tư: 30 Tháng 5 Năm 2012 05:03

mặt chúng nó!” Các nhà báo biết gì nên họ không dám vắng mặt đành quay ra “vắng mặt vào mặt nhau!” Các tờ Sài Gòn Giỏi Phóng, Phấn Nộ cùng báo Đồi Sĩ Ng và Pháp Luật Sài Gòn đang công kích lẫn nhau, ông này chê mặt ông kia gọi là “Báo Lá Còi.” Có báo nào thật suy nghĩ thì sao dân oan làm thế hay không? Dân còn chịu oan khuất cho đến bao giờ?

Hai bà Phạm Thị Lài và Hồ Nguyên Thủy cho thủy phẫn nộ ng cĩa con người trong lúc “cùng đường,” không có cách gì khác đường c. Hành đường cĩa họ là mặt cách xử mng nng nh hñ là vắng mặt học nh ncc bít vào mặt bằng đường cĩa p đt. Bn ăn cĩa p vñ nín lng làm thnh. Trc sau họ vñ nh c theo l i Lâu Sĩ Đc đ i Đng.

Lâu Sĩ Đc làm t tng, gng nh ch c th tng cĩa ông Nguyễn Tấn Dũng bây giờ. Vào thì nhà Đng bên Tàu không có nhng ngân hàng hay xí nghiệp p qu c doanh đ xp đt cho anh em con cháu vào làm ch tch. Cũng không có “Đoàn Thanh Niên Tôn Quân” đ đĩa con em vào đóng vai lãnh đ o. Con đng làm gi u duy nh t thì đó là làm quan. Sĩ Đc đã cng người em trai đi trn th Đ i Châu. Khi tìn em lên đng, Lâu Sĩ Đc nh c nh : “Ta vñ không tài cán gì mà làm đ n t tng. Chú l i s p sĩa đi làm đ đ c Đ i Châu. Nhà mình gi u sang quá, người ta s ghét. Chú nghĩ ph i làm thế nào?”

Người em đáp: “Đ anh bớt lo lng, t nay tr đi n u có ai nh ncc bít lên mặt, em cũng c l nh không biết, t mình chùi mặt l y là xong.” Lâu Sĩ Đc đ y em: “Chính vì thế mà ta lo đ y. Người ta nh ncc bít đ y mặt t c là h thù oán mình. N u chú l i chùi mặt đi thì ch khi n người ta t c thêm. Ncc bít nh lên mặt thì dù mình không chùi t nó cũng s khô. Sao không c vui v coi nh không có gì c?” Ông em cúi đ u nh n l i: “Xin nghe l i ch giáo cĩa anh!”

Bao nhiêu đoàn nông dân l p l p bi u tình ph n kháng bn ăn cĩa p đt. M i bi u ng , m i l i kêu than là mặt bãi ncc bít nh vào mặt đng Cng sn. Bao nhiêu bn tr vi t lên mng đã ph nh , người n rĩa bn tham nhũng cĩa p ngày. Người dân đang nh ncc bít vào mặt t t c hàng ngũ lãnh đ o đng và nhà ncc. Nhng đám lãnh t này không h có khái niệm nào v danh đ , v trách nhiệm. Họ không h biết x u h .

Cô Diane Trần m i 17 tu i nhng đã có ý th c v danh đ cho nên cô đã biết chia s c s h th n cĩa gia đình. Khi chuy n cô ra tòa lên báo, lên đài, cô ân h n đã làm x u mặt cĩa cha và m ; chng t cô luôn kính yêu cha m . Diane Trần là mặt ph n Việt Nam đáng kính trọng. Bà Phạm Thị Lài và cô Hồ Nguyên Thủy là nhng ph n Việt Nam đáng thng xót và c n đ c m i người b o v chng l i b o l c cĩa ng quy n. Các bn sinh viên, h c sinh đ c tin t c v nhng người m , người ch đó, thế nghĩ mình ph i làm gì đ đ c hãnh di n làm người Việt

Hai câu chuyện phở ở Việt Nam

Tên: Ngô Nhân Dụng

Tháng 3, 30 Tháng 5 Năm 2012 05:03

Nam